

Algemene beschouwingen 7 juli 2022

Nederland is er de laatste jaren goed in geweest belangrijke problemen voor zich uit te schuiven. Ook wij in Oldambt hebben dat soms gedaan. Met bijvoorbeeld de jeugdzorg: we hadden het drukker met klagen dat er te weinig geld was dan dat we plannen gingen maken hoe we met minder geld toch goede zorg konden leveren. En gek genoeg hebben we onze ogen gesloten voor veel belangrijke zaken die preventief konden helpen dure jeugdzorg te voorkomen zoals het bezuinigen op het jongerenwerk, sport, cultuur. Of het juist afhankelijk maken van inwoners door te blijven pampieren in plaats van te helpen veerkrachtiger te worden.

En neem het onderhoud van bijvoorbeeld wegen; we wisten dat dit eraan zat te komen en toch bleef die post op de begroting jarenlang leeg, waar we nu de wrange vruchten van plukken.

Of duurzaamheid: het zon&wind beleid is heel vaak uitgesteld.

Veel van deze thema's zijn gelukkig voorzichtig in de vorige raadsperiode opgepakt, sommige misschien met grote tegenzin of toch met te veel compromissen, maar ze zijn opgepakt. Zo is er een goed plan om de jeugdzorg te veranderen; het duurt misschien nog wel langere tijd voordat we resultaat zien, maar het begin is er. Het belang van jongerenwerk, sport en cultuur hierin krijgt voorzichtig meer aandacht als voorliggend veld, mag wat betreft de ChristenUnie betreft trouwens nog wel wat meer aandacht. Het voorkomt wellicht dure jeugdzorg, maar voor de ChristenUnie veel belangrijker: het draagt bij aan de ontwikkeling van jongeren, aan het bestrijden van eenzaamheid, geeft een bredere blik op de wereld en leert problemen samen op te lossen.

Problemen aanpakken is onvermijdelijk. Het voor je uit blijven schuiven in het aanpakken ervan is net als zachte heelmeeesters; het probleem blijft woekeren en wordt alleen maar groter, en dus veel moeilijker (en kostbaarder) om op te lossen.

Als je weet dat iets onvermijdelijk is, dan heb je als politicus de plicht om daar consequenties aan te verbinden. En niet alleen de zaak maar voor je uit blijven schuiven.

Dat betekent dan ook dat als je als politicus soms een moeilijke boodschap hebt aan je inwoners en achterban, je niet moet aankomen met versimpelde oplossingen voor moeilijke problemen. Er zijn nog nooit simpele oplossingen geweest voor moeilijke, ingewikkelde problemen.

Dan de kadernota;

Het is begrijpelijkerwijs nu een nota met vooral cijfers en nagenoeg geen plannen.

Toch hebben we best nog wat onvermijdelijke problemen aan te pakken. De ChristenUnie ziet dan vooral vier grote thema's die met de toekomst te maken hebben

- Wonen in Oldambt. Hoe zorgen we dat we voldoende goede woningen hebben in Oldambt, óók voor asielhuisvesting. Ik las deze week in het dvhn dat vooral de gemeenten de grootste horde zijn bij de wooncrisis.
- Gezondheid. Hoe zorgen we ervoor dat inwoners in Oldambt gezonder gaan leven. Hoe gaan we bijvoorbeeld het sporten voor iedereen toegankelijker maken? Welke preventieve maatregelen gaan we instellen om bv sportkantine gezondere

producten te laten verkopen, of om het roken te verminderen, waarom gaan we dat niet verbieden in alle openbare ruimten, zowel binnen als buiten?

- Duurzaamheid. Hoe gaan we zorgen dat duurzaam en energieneutraal wonen mogelijk is voor iedereen in Oldambt? Goed dat er deze week net een link op de website is geplaatst met een overzicht van duurzaamheidsmogelijkheden en welke fondsen er zijn; een mooi begin, maar dan zijn we er nog niet. Daarbij, duurzaamheid gaat veel verder dan woningverbetering. Wat gaan we bijvoorbeeld doen om biodiversiteit te bevorderen, om elektrisch rijden te vergemakkelijken, hoe meer en beter openbaar vervoer, afvalvermindering (gaat veel verder dan scheiden), en ga zo maar door. We moeten als gemeente ook actief aan de bak om duurzaamheid echt van de grond te krijgen.
- En hoe gaan we één van de grootste ziektes van deze tijd: -schulden en armoede-aanpakken? De meeste maatregelen van de afgelopen jaren hebben niet voor minder schulden of minder armoede gezorgd, het moet dus op een andere manier, met nieuwe, creatieve manieren. Dat kan bv met het inzetten van goed opgeleide ervaringsdeskundigen (en zijn vorige maand net weer enkelen afgestudeerd). En preventie; voorkom schulden, leer inwoners met minder geld omgaan, zorg voor minder lenen, maar help ook bij schulden; de zg. stopknop is één ding, maar wat als er vele, vele kleine schulden zijn? Wat zijn voor ons de mogelijkheden om al die relatief kleine schulden bij één schuldeiser onder te brengen. Dat zou zo veel stress (en bijkomende (jeugd)problemen) kunnen voorkomen.

Nog een laatste opmerking over de kadernota. Zoals aangegeven hebben we nu enige ruimte voor investeringen. Dat is goed, maar als ik nu nog denk aan het potverteren met de beruchte 'mandjes' van een paar raadsperioden geleden, moeten we met die ruimte zorgvuldig omgaan. Zeker omdat die ruimte zeer waarschijnlijk maar tijdelijk is. Daarom is het onvermijdelijk dat er goed rentmeesterschap nodig is. Vandaar ook het amendement en de motie die samen met andere partijen ingediend zijn.

Ik sluit af, zoals vaker bij algemene beschouwingen, met een toepasselijke spreuk uit het meest betrouwbare boek: de Bijbel.

Spreuken 21:20

*De wijze beschikt over voldoende geld en heerlijk ruikende olie,
een dwaas mens zou dat er in korte tijd doordraaien.*

Voorzitter, laat ons deze raadperiode als deze wijze zijn.